

Μιά άγια οίκογένεια (Διονύσιος Ψαριανός Μητροπολίτης Σερβίων καί Κοζάνης (+))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Ἡ Ἐκκλησία σήμερα ἐορτάζει καὶ τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ τῆς οἰκογένειάς του. Ὁ ὁσιος Ξενοφῶν, ἡ σύζυγός του Μαρία καὶ τὰ δυό του παιδιὰ Ἀρκάδιος καὶ Ἰωάννης εἶν' ἓνα παράδειγμα ἁγίας οἰκογένειας πολὺ διδακτικὸ καὶ μάλιστα στὸν καιρὸ μας. Γενικὴ εἶναι ἡ γνώμη καὶ ἡ ἀνησυχία ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογένειας περνάει μεγάλη κρίση, κι ὅλοι ὅσοι σκέφτονται σωστὰ ζητοῦν στηρίγματα γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὸ κύτταρο τοῦ κοινωνικοῦ βίου, πὺ εἶναι ἡ οἰκογένεια. Παραδείγματα σὰν τῶν Ἀγίων, πὺ ἐορτάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία εἶναι πολὺ διδακτικὰ γιὰ τοὺς χριστιανούς. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἄλλωστε καὶ προβάλλει ἡ Ἐκκλησία τὸ βίον καὶ τὴν πολιτεία τῶν Ἀγίων.

Ὁ ἅγιος Ξενοφῶν καὶ ἡ σύζυγός του Μαρία ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βασιλέα Ἰουστινιανοῦ πλούσιοι καὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ στὴν Κωνσταντινούπολη. Ὅχι πὼς πάντα ἡ εὐσέβεια συνοδεύει τὸν πλοῦτο, μὰ ὁ Ξενοφῶν καὶ ἡ Μαρία ἦσαν καλοὶ χριστιανοὶ καὶ νοικοκυρεμένοι ἄνθρωποι. Εἶχαν δυὸ παιδιά, τὸν Ἀρκάδιο καὶ τὸν Ἰωάννη καὶ φρόντιζαν γιὰ τὴν καλὴ τους ἀποκατάσταση, ὅπως αὐτὴ εἶναι ἡ φροντίδα καὶ τὸ ὄνειρο τῶν καλῶν γονέων. Ὁ Ξενοφῶν λοιπὸν καὶ ἡ Μαρία ἀνάθρεψαν πρῶτα κι ἔβαλαν στὸ δρόμου τοῦ Θεοῦ τὰ παιδιά τους καὶ φρόντισαν ὕστερα νὰ τοὺς δώσουν καλὰ ἐφόδια καὶ γιὰ τὸ βίο τους. Σήμερα ἴσως αὐτὸ τὸ καταλαβαίνουμε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ, ὅπου τόσο ἀπασχολεῖ τοὺς γονεῖς ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάσταση τῶν παιδιῶν.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Ἀρκάδιος καὶ ὁ Ἰωάννης ἔκαμαν τὶς πρῶτες σπουδὲς των στὴν Κωνσταντινούπολη, οἱ γονεῖς των, μιὰ καὶ εἶχαν τὰ μέσα, ἀποφάσισαν νὰ τὰ στείλουν στὴ Βηρυτό, γιὰ νὰ σπουδάσουν τὴ νομικὴ ἐπιστήμη· ἡ Βηρυτὸς τότε ἦταν κέντρο ἀνώτερων σπουδῶν. Πῆραν λοιπὸν τὰ παιδιά τὴν εὐχὴ τῶν γονέων τους καὶ ξεκίνησαν γιὰ τὴν πόλη, ὅπου θὰ ἴβρισκαν ἀνώτερες Σχολὲς καὶ δασκάλους, γιὰ νὰ σπουδάσουν τὴν ἐπιστήμη, ποὺ εἶχε τότε μεγάλη πέραση, καὶ ποὺ θὰ τοὺς ἐξασφάλιζε μιὰ καλὴ σταδιοδρομία στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες τοῦ μεγάλου Βυζαντινοῦ Κράτους. Θὰ ταξίδευαν ἀπὸ θάλασσα, μὰ πρέπει νὰ σκεφτοῦμε ποιά ἦσαν τὰ πλοῖα τοῦ καιροῦ ἐκείνου καὶ νὰ μὴ μᾶς φανῆ παράξενο ὅτι τὸ πλοῖο ναυάγησε κι ὁ Ξενοφῶν κι ἡ Μαρία ἔχασαν τὰ ἴχνη τῶν παιδιῶν τους.

Ὅχι μόνο ἓνα πλοῖο τοῦ καιροῦ ἐκείνου κινδύνευε εὐκόλα σὲ μιὰ θαλασσοταραχὴ νὰ ναυαγήσει, ἀλλὰ κι ὅλα τὰ ἄλλα μέσα ποὺ ξέρομε τώρα δὲν ὑπῆρχαν, γιὰ νὰ μάθη κανεὶς καὶ νὰ πληροφορηθῆ τί ἀπόγιναν οἱ ναυαγοί. Χάθηκαν λοιπὸν πραγματικὰ τὰ ἴχνη τῶν δυὸ ἀδελφῶν κι οἱ γονεῖς των δὲν εἶχαν τρόπο νὰ τὰ

ἀναζητήσουν καὶ νὰ τὰ βροῦν. Ξεκίνησαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη γιὰ τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης, μήπως βροῦν τὰ παιδιά τους. Αὐτὴ ἦταν μία ἀπόφαση πολὺ τολμηρὴ καὶ σὰν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καταδικασμένη σὲ ἀποτυχία. Μὰ οἱ δυὸ χριστιανοὶ σύζυγοι ξεκίνησαν μὲ τὴν ἀγάπη στὰ παιδιά τους καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα στὸ Θεό. Καὶ δὲν γελάστηκαν, γιατί ὅσα δὲν μποροῦν οἱ ἄνθρωποι τὰ μπορεῖ ὁ Θεός, καὶ «ἡ ἐλπίς οὐ κατασχύνει».

Περιπλανώμενοι κι ἀναζητώντας τὰ παιδιά τους, ὁ Ξενοφῶν καὶ ἡ Μαρία ἔφτασαν στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἡ ἀγία Πόλη τότε ἦταν ἐκκλησιαστικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο, μὲ λαμπρὲς ἐκκλησίες ποὺ εἶχε κτίσει ἡ ἀγία Ἑλένη καὶ μὲ πολλὰ μικρὰ καὶ μεγάλα μοναστήρια, στὰ ὁποῖα ἀσκήτευαν σπουδαῖοι μοναχοὶ καὶ Πατέρες. Ἐκεῖ λοιπόν, ὠδηγούμενοι ἀπὸ τὸ Θεό, οἱ δυὸ χριστιανοὶ σύζυγοι Ξενοφῶν καὶ Μαρία βρῆκαν τὰ παιδιά τους, τὸν Ἀρκάδιο καὶ τὸν Ἰωάννη. Καὶ πῶς τὰ βρῆκαν τάχα; Ὅχι δυὸ ναυαγημένους κι ἀποτυχημένους νέους, νὰ γυρίζουν ἐξαθλιωμένοι στὸ δρόμο, ἀλλὰ δυὸ νέους ντυμένους τὸ μοναχικὸ ἔνδυμα. Τὸ ναυάγιο στὴ θάλασσα ἦταν ἡ ἐπιτυχία τῶν δυὸ ἀδελφῶν στὴ στεριά· ἀντὶ νὰ σπουδάσουν στὴ Βηρυτό, ἔγιναν μοναχοὶ στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἴσως τὴν ὥρα τοῦ κινδύνου νὰ ἔταξαν καὶ νὰ ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτό τους στὸ Θεό.

Ἀλλὰ εἶναι ἀντάξιος κι ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖο οἱ γονεῖς χαιρέτισαν καὶ πανηγύρισαν τὴν ἀνακάλυψη τῶν παιδιῶν των. Τάχα λυπήθηκαν, ποὺ τοὺς εἶδαν μοναχοὺς; Τάχα θέλησαν νὰ τοὺς πάρουν ἀπὸ τὸ μοναστήρι καὶ νὰ γυρίσουν στὸ σπίτι τους; Τέτοια κάνουν πολλοί, ὅταν δοῦν τὰ παιδιά τους μοναχοὺς. Ἀλλὰ ὁ Ξενοφῶν καὶ ἡ Μαρία, σὰν εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἔκαμαν κάτι ἄλλο. Γεμάτοι χαρὰ γιὰ τὴν ἀνεύρεση τῶν παιδιῶν τους καὶ γεμάτοι εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸ Θεό, ἔγιναν κι ἐκεῖνοι μοναχοί. Ἔτσι ὁ Ξενοφῶν καὶ ἡ Μαρία, ὁ Ἀρκάδιος κι ὁ Ἰωάννης ἔκαμαν τώρα μία νέα οἰκογένεια ἢ, γιὰ νὰ τὸ ποῦμε καλύτερα, ἔκαμαν μία πρότυπη μοναστικὴ ἀδελφότητα. Ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ ἀγιότητα εἶναι ὁ κανόνας καὶ ἡ παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀμήν.

Πηγή: agiazoni.gr